

4.6.4

(צריכא) 69b → (אר"א ומה אם שחיטה) 68b

שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּת וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי עֲצַרְתָּ לָהּ אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה: דְּבָרִים טז, ח	(1)
בַּיּוֹם הַשְּׂמִינִי עֲצַרְתָּ תְהִיָּה לָכֶם כָּל מְלָאכָת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ: בַּמְדַּבֵּר כט, לה	(2)
אִם תִּשְׁיֵב מִשְׁבֵּת וְגִלְךָ עֲשׂוֹת חֲפְצֶיךָ בַּיּוֹם קִדְשֵׁי וְקִרְאתָ לְשִׁבְתָּ עֲנֵךְ לְקֹדֶשׁ ה' מְכַבֵּד וְכֹבֵדָתוֹ מְעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְצֹא חֲפְצֶיךָ וְדָבָר דְּבָר: יִשְׁעִיהוּ נח, יג	(3)
... לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יָמֵי מִשְׁתָּה וְשִׁמְתָה וּמְשֻׁלּוּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ וּמִתְנוּת לְאֲבִינֹנִים: אִסְתֵּר ט, כב	(4)
שִׁבְתָּ שְׁבִתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֵׁיכֶם בְּתַשְׁעָה לַחֲדָשׁ בְּעָרֵב מְעָרֵב עַד עָרֵב תִּשְׁבְּתוּ שְׁבִתְכֶם: וַיִּקְרָא כג, לב	(5)
כֹּה אָמַר ה' אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי: יְדֻמְיָהוּ לג, כה	(6)
וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא טָהוֹר וּבְדָרְדֹךְ לֹא הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח... בַּמְדַּבֵּר ט, יג	(7)

I. Analysis of משנה ב' the dispute and arguments

- is consistent – he interprets vv. 1&2 as demanding ½ of each day of י"ט "לכם" –
- interprets them as a choice - either כולו לה or כולו לכם
- All agree: that שבועות (v. 3) and פורים (v. 4) must have לכם
  - Note: מר בריה דרבנא wouldn't fast on שבועות (מתן תורה) פורים and עיר"כ (v. 5 – eating on 9th::fasting on 10th)
    - would make a special meal on שבועות – what makes him special is תורה!
    - studied תורה "for himself" (proper beginning mode) – but ideally, v. 6 – to maintain the universe
  - Challenge to ר"א (אשי ר"א): if מלאכת י"ט is OK for רשות (not שבות), → on שבת (only משום מצוה is מותר), not שבות
    - Answer: ר"א prioritizes שבות של מצוה ר"א

II. Alternative dispute (ברייתא)

- if permissible to do מלאכה after שחיטה, certainly in order to enable it!
- once שחיטה is done (also, שחיטה might be invalid; this argument is challenged for that negates שחיטה itself)

III. Analysis of הזאה's role in the arguments

- told ר"א that he had taught him that הזאה doesn't trump שבת – why did ר"א deny it?
  - miscommunication: ר"ע was referring to הזאה for פסח; ר"א thought he meant הזאה for eating תרומה
  - ר"ע forgot what he had taught and ר"ע "gently" reminded him
- Reason: for prohibition of הזאה בשבת
  - אמות ברה"ר ד' might carry it ד'
    - Challenge: to ר"א, let him carry it (מכשירי מצוה דוחין שבת)
      - Answer: ר"א only allows מכשירי מצוה if the man is already "fit"
        - Implication: according to ר"א, we only heat up water on שבת for a healthy baby
          - Challenge (דבה): if he's healthy, why heat it up?
          - דבה: we consider all babies "ill" re: מילה and we don't heat up water for any of them
        - Challenge (אביי): an ערל is culpable (even though he wasn't "fit") for missing פסח
          - Answer (דבה): ר"א holds that we don't do זרה"ד for a שרץ
            - Only: those invalidities that an individual uses for שני פסח trump the public
              - ערלות: is not trumped by public (they must all do מילה); but טומאה is trumped by public
                - Therefore: ערל is culpable; טמא isn't "fit" → even ר"א wouldn't allow מכשירי מצוה for him
                - Challenge: טמא שרץ is included among those who may do שני פסח
                - Answer: even though he is "fit", הזאה is for אכילה → dispensible
                  - Unlike: שחיטה for sick, he is fit to eat

IV. הלכה follows ר"ע (any preparations which could have been made before שבת are not done on שבת)

- said same thing in reference to dispute re: מילה בשבת
  - Justification: of both statements
    - If: he only made statement about פסח סד"א, everything trumps for מילה due to 13 covenants associated with it
    - If: he only said about מילה סד"א, preparations aren't done on שבת because no (immediate) כרת, unlike פסח